

ца св. Иванъ живѣлъ една година. Пътътъ криво-
лѣше сѣ край рѣката. Минахме с. Пастра, дето ви-
дѣхме гушави хора. Срѣщу Долната кула се отбих-
ме въ ливадитѣ да пренощуваме. Тукъ бѣха при-
стигнали и други пѣтници съ воловски и конски
коли — отъ турско. Азъ се сприятелихъ съ три
деца отъ джумайскитѣ села. Разпитвахъ ги, какъ
живѣятъ въ турско (—сега тия села сж въ Бѣлгар-
ия). Много страшни работи не ми разказаха, но
се плашеха отъ турцитѣ. Башитѣ имъ не посмѣха
да забележатъ на единъ файтонджия турчинъ —
пиянъ за неприличнитѣ му думи и отношения предъ
женитѣ, за да не имъ напакости като се върнатъ
въ Турция. Тамъ имало комити, които работили да
се освободи и Македония. На сутринъта всички 20-
30 коли тръгнахме заедно. Ние, децата, не се ка-
чихме въ колитѣ, защото ни бѣше по-добре да ти-
чаме по край рѣката и да гледаме шаренитѣ пес-
търви. Радвахме се много на голѣмитѣ дървета —
букови и борови. Очудваха ни високитѣ скалисти
върхове, още покрити съ снѣгъ. Като минахме чи-
флика, при Долната кула, колитѣ спрѣха малко за
почивка. Настигнаха ни десетина коли и 20--30 кон-
ници и пешеходци, които идѣли отъ Чирпанъ. Во-
дѣше ги единъ калугеръ, който билъ риломона-
стирски пратеникъ въ тѣхния градъ. Той избърза
съ коня си да обади въ манастира, че води гости,
та да излѣзатъ да ги посрѣщнатъ. Нѣкои отъ тѣ-
зи поклонници водѣха юнчета и други добитѣци за
подарѣкъ. Нагоре тръгнахме заедно изъ много гж-
ста вѣковна букова гора, а насреща се издигаше
величествена букова гора.

Посрещането. Когато приближихме до мо-
настира, чухме екота на камбанитѣ, които биеха за